

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE 2004/757/RIA

af 25. oktober 2004

om fastsættelse af mindsteregler for gerningsindholdet i strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig narkotikahandel og straffene herfor

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, litra e), og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ulovlig handel med narkotika udgør en trussel mod EU-borgernes sundhed, sikkerhed og livskvalitet samt mod medlemsstaternes lovlige økonomi, stabilitet og sikkerhed.

(2) Behovet for en lovgivningsmæssig indsats med henblik på bekæmpelsen af den ulovlige narkotikahandel anerkendes bl.a. i Rådets og Kommissionens handlingsplan for, hvorledes Amsterdam-traktatens bestemmelser om indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed bedst kan gennemføres ⁽³⁾, vedtaget af Rådet (retlige og indre anliggender) den 3. december 1998 i Wien, konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors den 15.-16. oktober 1999, særlig konklusion nr. 48, Den Europæiske Unions narkotikastrategi (2000-2004), som Det Europæiske Råd tilsluttede sig på mødet i Helsingfors den 10.-12. december 1999 og Den Europæiske Unions narkotikahandlingsplan (2000-2004), der blev tiltrådt af Det Europæiske Råd i Santa Maria da Feira den 19.-20. juni 2000.

(3) Det er nødvendigt at vedtage mindsteregler for gerningsindholdet i strafbare handlinger som ulovlig handel med narkotika og prækursorer, der gør det muligt at anvende en fælles EU-strategi til bekæmpelse af denne ulovlige handel.

(4) På grund af subsidiaritetsprincippet skal Den Europæiske Unions indsats koncentreres om de groveste narkotikaforbrydelser. Det forhold, at visse former for adfærd med hensyn til personligt forbrug udelukkes fra denne rammeafgørelses anvendelsesområde, repræsenterer ikke Rådets retningslinjer for, hvordan medlemsstaterne skal behandle disse andre sager i deres nationale lovgivning.

(5) De af medlemsstaterne fastsatte straffe skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til lovovertrædelsen og have en afskrækkende virkning samt omfatte frihedsstraf. For at afgøre straffeniveauet bør en række faktiske omstændigheder tages i betragtning, f.eks. mængden og arten af den handlede narkotika, og om overtrædelsen blev udført inden for rammerne af en kriminel organisation.

(6) Det bør være muligt for medlemsstaterne at kunne nedsætte straffene, når gerningsmanden giver myndighederne nyttige oplysninger.

(7) Det er nødvendigt at fastsætte foranstaltninger, der gør det muligt at konfiskere udbyttet fra de strafbare handlinger, der omhandles i denne rammeafgørelse.

(8) Der bør træffes foranstaltninger til at sikre, at juridiske personer kan gøres ansvarlige for de strafbare handlinger, der er omhandlet i denne rammeafgørelse, og som begås for at skaffe dem vinding.

(9) Effektiviteten af indsatsen til bekæmpelse af ulovlig narkotikahandel afhænger i væsentlig grad af en harmonisering af medlemsstaternes nationale foranstaltninger til gennemførelse af denne rammeafgørelse —

⁽¹⁾ EFT C 304 E af 30.10.2001, s. 172.

⁽²⁾ Udtalelse af 9. marts 2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EFT C 19 af 23.1.1999, s. 1.

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

Artikel 1

Definitioner

I denne rammeafgørelse forstås ved:

- 1) »narkotika«: stoffer, der er omfattet af følgende FN-konventioner:
 - a) enkeltkonventionen af 1961 angående narkotiske midler (som ændret ved protokollen fra 1972)
 - b) Wienerkonventionen af 1971 om psykotrope stoffer. Denne definition omfatter desuden de stoffer, der er underkastet kontrol i medfør af fælles aktion 97/396/RIA af 16. juni 1997 vedrørende udveksling af oplysninger, risikovurdering og kontrol med nye former for syntetisk narkotika ⁽¹⁾
- 2) »prækursorer«: stoffer, der er registreret i fællesskabslovgivningen til gennemførelse af forpligtelserne i henhold til artikel 12 i FN's konvention imod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer af 20. december 1988
- 3) »juridisk person«: enhver enhed, der har denne status i medfør af gældende national ret, dog ikke stater og andre offentlige organer under udøvelsen af deres beføjelser som offentlig myndighed samt offentlige internationale organisationer.

Artikel 2

Strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig handel med narkotika og prækursorer

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at følgende forsætlige handlinger er strafbare, når de begås uden tilladelse:
 - a) produktion, fremstilling, udvinding, tilberedning, tilbud, udbud til salg, distribution, salg, levering på hvilke som helst betingelser, mæglervirksomhed, forsendelse, transitforsendelse, transport, import eller eksport af narkotika
 - b) dyrkning af opiumsvalmue, kokabusk eller cannabisplante
 - c) besiddelse eller køb af narkotika med henblik på udøvelse af en af de i litra a) anførte former for virksomhed

- d) fremstilling, transport og distribution af prækursorer med viden om, at de skal anvendes i forbindelse med eller til ulovlig produktion eller fremstilling af narkotika.

2. De handlinger, der er omhandlet i stk. 1, er ikke omfattet af denne rammeafgørelses anvendelsesområde, hvis gerningsmændene har begået dem udelukkende med henblik på personligt forbrug som defineret i national lovgivning.

Artikel 3

Anstiftelse, medvirken og forsøg

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at anstiftelse og medvirken til samt forsøg på at begå en af de i artikel 2 omhandlede strafbare handlinger er strafbart.
2. En medlemsstat kan bestemme, at forsøg på at tilbyde eller tilberede narkotika som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), samt forsøg på at komme i besiddelse af narkotika som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c), ikke skal være strafbart.

Artikel 4

Sanktioner

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 2 og 3 omhandlede strafbare handlinger kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning.

Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 2 omhandlede strafbare handlinger kan straffes med fængsel af en maksimal varighed på mindst 1-3 år.

2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 2, stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede strafbare handlinger kan straffes med fængsel af en maksimal varighed på mindst 5-10 år i hvert af følgende tilfælde:

- a) den strafbare handling vedrører store mængder narkotika
- b) den strafbare handling enten vedrører de typer narkotika, der er blandt de mest sundhedsskadelige, eller har medført store skader for flere personers sundhed.

⁽¹⁾ EFT L 167 af 25.6.1997, s. 1.

3. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i stk. 2 omhandlede strafbare handlinger kan straffes med fængsel af en maksimal varighed på mindst 10 år, når de er begået inden for rammerne af en kriminel organisation som defineret i fælles aktion 98/733/RIA af 21. december 1998 om at gøre det strafbart at deltage i en kriminel organisation i Den Europæiske Unions medlemsstater⁽¹⁾.

4. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 2, stk. 1, litra d), omhandlede strafbare handlinger kan straffes med fængsel af en maksimal varighed på mindst 5-10 år, når den strafbare handling er begået inden for rammerne af en kriminel organisation som defineret i fælles aktion 98/733/RIA, og prækursorerne er bestemt til at skulle anvendes i forbindelse med eller til produktion eller fremstilling af narkotika, i de i stk. 2, litra a) eller b), omhandlede tilfælde.

5. Med forbehold af de rettigheder, som tilfalder ofre eller andre tredjemænd i god tro, træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger til at muliggøre konfiskation af stoffer, der har været genstand for de i artikel 2 og 3 omhandlede strafbare handlinger, af redskaber, der har været brugt eller bestemt til at bruges i forbindelse med disse strafbare handlinger, og af udbyttet fra disse strafbare handlinger eller af formuegoder, hvis værdi svarer til værdien af ovennævnte udbytte, stoffer eller redskaber.

Ordene »konfiskation«, »redskaber«, »udbytte« og »formuegoder« har samme betydning som i Europarådets konvention af 1990 om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold.

Artikel 5

Særlige omstændigheder

Uanset artikel 4 kan hver medlemsstat træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 4 omhandlede straffe kan nedsættes, hvis gerningsmanden

- a) opgiver sine kriminelle aktiviteter inden for ulovlig handel med narkotika og prækursorer, og
- b) giver de administrative eller retlige myndigheder oplysninger, som de ikke kunne have skaffet sig på anden vis, og som hjælper dem med
 - i) at forebygge eller begrænse virkningerne af den strafbare handling
 - ii) at identificere eller retsforfølge medgerningsmændene til den strafbare handling
 - iii) at fremskaffe bevismateriale, eller

- iv) at forhindre, at der begås yderligere strafbare handlinger som omhandlet i artikel 2 og 3.

Artikel 6

Juridiske personers ansvar

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer kan kendes ansvarlige for strafbare handlinger som omhandlet i artikel 2 og 3, der for at skaffe dem vinding begås af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person, baseret på

- a) beføjelse til at repræsentere den juridiske person, eller
- b) beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne, eller
- c) beføjelse til at udøve intern kontrol.

2. Ud over de i stk. 1 omhandlede tilfælde træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person kan kendes ansvarlig, når utilstrækkeligt tilsyn eller utilstrækkelig kontrol fra en af de i stk. 1 omhandlede personers side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå de i artikel 2 og 3 omtalte strafbare handlinger for at skaffe den juridiske person vinding.

3. Juridiske personers ansvar i henhold til stk. 1 og 2 udelukker ikke strafferetlig forfølgning af fysiske personer, der begår, anstifter eller medvirker til en af de i artikel 2 og 3 omhandlede strafbare handlinger.

Artikel 7

Sanktioner over for juridiske personer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person, der kendes ansvarlig i henhold til artikel 6, stk. 1, kan straffes med sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handling og har en afskrækkende virkning, herunder strafferetlige eller administrativt idømte bøder, og som kan indbefatte andre sanktioner som f.eks.:

- a) udelukkelse fra retten til skattemæssige fordele eller offentlige ydelser eller tilskud
- b) midlertidig eller permanent frakendelse af retten til at udøve erhvervsvirksomhed
- c) anbringelse under retsligt tilsyn

⁽¹⁾ EFT L 351 af 29.12.1998, s. 1.

- d) likvidation efter retskendelse
- e) midlertidig eller permanent lukning af de forretningssteder, der er blevet brugt til at begå den strafbare handling
- f) i overensstemmelse med artikel 4, stk. 5, konfiskation af stoffer, der har været genstand for de i artikel 2 og 3 omhandlede strafbare handlinger, af redskaber, der har været brugt eller var bestemt til at skulle bruges i forbindelse med disse strafbare handlinger, og af udbytte fra disse strafbare handlinger eller af formuegoder, hvis værdi svarer til værdien af ovennævnte udbytte, stoffer eller redskaber.

2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person, der kendes ansvarlig i henhold til artikel 6, stk. 2, kan pålægges sanktioner eller foranstaltninger, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handling og har en afskrækkende virkning.

Artikel 8

Straffemyndighed og retsforfølgning

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sin straffemyndighed med hensyn til de i artikel 2 og 3 omhandlede strafbare handlinger, når

- a) den strafbare handling helt eller delvis er begået på dens område
- b) gerningsmanden er statsborger i den pågældende medlemsstat, eller
- c) den strafbare handling er begået for at skaffe en juridisk person, der er etableret på den pågældende medlemsstats område, vinding.

2. En medlemsstat kan beslutte, at den ikke eller kun i særlige tilfælde eller under særlige omstændigheder vil anvende de regler om straffemyndighed, der er fastsat i stk. 1, litra b) og c), når den strafbare handling er begået uden for dens område.

3. En medlemsstat, som i henhold til sin lovgivning ikke udleverer sine egne statsborgere, træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sin straffemyndighed med hensyn til de i artikel 2 og 3 nævnte strafbare handlinger og for, når det er relevant, at indlede retsforfølgning i forbindelse med sådanne,

når den strafbare handling er begået af en af dens egne statsborgere uden for dens område.

4. Medlemsstater, der beslutter at anvende stk. 2, underretter Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen herom og anfører, når det er relevant, de særlige tilfælde eller omstændigheder, hvor beslutningen gælder.

Artikel 9

Gennemførelse og rapporter

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne rammeafgørelse senest den 12. maj 2006.

2. Medlemsstaterne meddeler senest på den i stk. 1 nævnte dato Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsfor skrifter, som gennemfører de forpligtelser, denne rammeafgørelse pålægger dem i national ret. Kommissionen forelægger senest den 12. maj 2009 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorledes gennemførelsen af rammeafgørelsen forløber, herunder dens virkninger på det retlige samarbejde i forbindelse med ulovlig narkotikahandel. På grundlag af denne rapport vurderer Rådet senest seks måneder efter rapportens forelæggelse, om medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne rammeafgørelse.

Artikel 10

Territorial anvendelse

Denne rammeafgørelse gælder for Gibraltar.

Artikel 11

Ikrafttræden

Denne rammeafgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Luxembourg, den 25. oktober 2004.

På Rådets vegne

R. VERDONK

Formand